

REPUBLIKA HRVATSKA
ŽUPANIJSKI SUD U VELIKOJ GORICI
Ulica Hrvatske bratske zajednice broj 1

Poslovni broj: KŽ-213/2024-7

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Županijski sud u Velikoj Gorici, kao drugostupanjski sud, u vijeću sastavljenom od sutkinja Kornelije Kallay Blažeković kao predsjednice vijeća te Ivane Dubravke Kovačević i Marije Garačić-Turković kao članica vijeća, uz sudjelovanje Slavice Horvačić kao zapisničarke, u kaznenom predmetu protiv optuženog Vlaznima Mutišija, zbog kaznenog djela iz članka 229. stavka 1. točke 1. i drugih Kaznenog zakona ("Narodne novine" broj 125/11., 144/12., 56/15., 61/15. – ispravak, 101/17., 118/18. i 126/19. – dalje: KZ/11.), odlučujući o žalbi optuženog Vlaznima Mutišija, podnesenoj protiv presude Općinskog suda u Rijeci od 14. ožujka 2024. broj K-783/2021-71, u sjednici održanoj 8. rujna 2026.,

p r e s u d i o j e

Odbija se žalba optuženog Vlaznima Mutišija kao neosnovana te se potvrđuje prvostupanjska presuda.

Obrazloženje

1. Pobijanom presudom Općinskog suda u Rijeci, pod točkama I. do V. izreke, optuženi Vlaznim Mutiši je proglašen krivim zbog kaznenog djela krađe, iz članka 228. stavka 1. KZ/11., opisanog pod točkom 1) izreke, za koje mu je utvrđena kazna zatvora u trajanju osam mjeseci, te zbog kaznenog djela teške krađe, iz članka 229. stavka 1. točke 1. KZ/11. u vezi s člankom 228. stavkom 1. KZ/11., opisanog pod točkom 2) izreke, za koje mu je utvrđena kazna zatvora u trajanju deset mjeseci. Primjenom članka 51. stavaka 1. i 2. KZ/11., optuženik je osuđen na jedinstvenu kaznu zatvora u trajanju jedne godine i četiri mjeseca.

1.1. Na temelju članka 158. stavka 2. Zakona o kaznenom postupku ("Narodne novine" broj 152/08., 76/09., 80/11., 121/11. – pročišćeni tekst, 91/12. – Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske, 143/12., 56/13., 145/13., 152/14., 70/17., 126/19. – Odluka i Rješenje Ustavnog suda Republike Hrvatske, 80/22., 36/24., 72/25. i 13/26. – dalje: ZKP/08.), oštećenom Nikolini Požega i oštećenom Aleksandru Hajdu su u cijelosti dosuđeni imovinskopravni zahtjevi te je optuženik dužan isplatiti oštećenom Nikolini Požega iznos 265,45 eura, a oštećenom Aleksandru Hajdu iznos 66,36 eura.

1.2. Na temelju članka 560. stavaka 1. i 2. ZKP/08., utvrđeno je da iznos 86,27 eura predstavlja imovinsku korist koju je optuženik ostvario počinjenjem kaznenog djela iz točke 2) izreke (na štetu Ljudevita Hajda), te se taj iznos oduzima optuženiku i isti postaje imovina Republike Hrvatske, pa se optuženiku nalaže navedeni iznos uplatiti u korist državnog proračuna Republike Hrvatske, u roku od petnaest dana od pravomoćnosti presude.

1.3. Na temelju članka 148. stavka 6. ZKP/08. optuženik je u cijelosti oslobođen dužnosti naknade troškova kaznenog postupka.

1.4. Pod točkama VI. do VIII. izreke pobijane presude, optuženi Vlaznim Mutiši je, na temelju članka 453. točke 3. ZKP/08., oslobođen optužbe da bi počinio kazneno djelo krađe, iz članka 228. stavka 1. KZ/11., opisano pod točkom 3) izreke, te je primjenom članka 158. stavka 3. ZKP/08. oštećeni Željko Puharić s postavljenim imovinskoopravnim zahtjevom upućen u parnicu, a na temelju članka 149. stavka 1. ZKP/08. je odlučeno da troškovi kaznenog postupka u oslobađajućem dijelu padaju na teret proračunskih sredstava.

2. Protiv ove presude, u odnosu na osuđujući dio, je optuženi Vlaznim Mutiši podnio dvije žalbe, jednu osobno, a drugu putem branitelja Marka Došena, odvjetnika u Rijeci.

2.1. U osobno podnesenoj žalbi optuženik se žali zbog "bitne ZKP-a/08.", povrede kaznenog zakona i zbog odluke o kazni, s prijedlogom pobijanu presudu preinačiti i uputiti prvostupanjskom sudu na ponovno suđenje i odluku.

2.2. U žalbi koju je podnio putem branitelja, optuženik se žali zbog bitne povrede odredaba kaznenog postupka, povrede kaznenog zakona, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, te zbog odluke o kazni. Predlaže pobijanu presudu ukinuti i predmet uputiti prvostupanjskom sudu na ponovno suđenje i odluku, odnosno pobijanu presudu preinačiti te optuženika osloboditi optužbe.

2.3. Imajući u vidu sadržaj ovih dviju žalbi, one će se razmatrati kao jedinstvena žalba optuženog Vlaznima Mutišija.

3. Odgovor na žalbu nije podnesen.

4. Spis predmeta je, sukladno članku 474. stavku 1. ZKP/08., prije dostave sutkinji izvjestiteljici, bio dostavljen Županijskom državnom odvjetništvu u Velikoj Gorici.

5. Ovdje treba napomenuti kako je optuženik, podneskom od 26. kolovoza 2024., izjavio da odustaje od podnesene žalbe, no nije bilo razvidno odnosi li se njegov odustanak i na žalbu podnesenu putem branitelja. Sukladno uputi drugostupanjskog suda, prvostupanjski sud je na zapisnik od 22. siječnja 2025. uzeo izjavu optuženika, koji je izjavio da ne odustaje niti od osobne žalbe niti od one podnesene putem branitelja.

5.1. Sukladno članku 465. stavku 1. ZKP/08., optuženik može povući izjavu o odustanku od žalbe do donošenja odluke višeg suda. S obzirom na navedeno, u

nastavku će se razmatrati i osobna žalba optuženika i ona podnesena putem branitelja.

6. Žalba je neosnovana.

7. Nije u pravu žalitelj kada tvrdi da je počinjena bitna povreda odredaba kaznenog postupka iz članka 468. stavka 1. točke 11. ZKP/08.

7.1. Žalitelj samo nominalno naznačuje ovu povredu, ali ne navodi o kojem obliku istaknute bitne povrede bi se imalo raditi, niti u čemu bi se ista sastojala, a to se ne može razabrati niti iz sadržaja žalbe.

8. Nije u pravu žalitelj niti kada se žali zbog povrede kaznenog zakona, ne označavajući koju povredu kaznenog zakona iz članka 469. ZKP/08. ima u vidu, što se niti iz sadržaja žalbe ne može iščitati.

9. Premda uvodno ističe žalbenu osnovu pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, žalitelj ne argumentira tvrdnju o nepotpuno utvrđenom činjeničnom stanju, nego smatra kako je prvostupanjski sud donio pogrešan zaključak o krivnji optuženika.

9.1. Suprotno ovom žalbenom prigovoru, činjenično stanje je pravilno utvrđeno. Zaključci suda prvog stupnja su utemeljeni na pravilnoj ocjeni vjerodostojnosti iskaza ispitanih osoba i svih ostalih provedenih dokaza, te su logični i zakoniti, pa su uslijed toga i zaključci suda o postojanju odlučnih činjenica pravilno zasnovani na izvedenim dokazima.

9.2. Žalitelj posve paušalno tvrdi kako nije dokazano da bi optuženik počinio terećena kaznena djela jer da su dokazi na kojima se temelji presuda kontradiktorni i nedostatni, a optuženik je osporio počinjenje djela pa ga je trebalo osloboditi prema članku 3. stavku 3. ZKP/08.

9.3. Ove žalbene tvrdnje žalitelj ne potkrjepljuje nikakvim argumentima, pri čemu neosnovano zanemaruje, a prvostupanjski sud je pravilno otklonio uvjerljivost obrane optuženika iznesene na raspravi, kada je negirao počinjenje kaznenog djela, te je pravilno prihvatio obranu optuženika danu prilikom prvog ispitivanja, kada je nakon svih upozorenja (što je utvrđeno uvidom u snimku ispitivanja), u slobodnom izlaganju priznao počinjenje kaznenog djela krađe, počinjenog na štetu Natalije Požega. S tim u vezi je sud prvog stupnja pravilno utvrdio da je ovakvo priznanje optuženika potkrijepljeno iskazom oštećene Nikoline Požega, čiji je iskaz pravilno ocijenio vjerodostojnim. Ova svjedokinja je u bitnome iskazala kako je neposredno prije izlaska iz autobusa osjetila da je netko dira po leđima i pokušala se odmaknuti prema vratima, te je izjurila kada je autobus stao i vidjela tamnoputog i proćelavog muškarca koji je otišao u suprotnom smjeru, a potom je optuženika u sudnici prepoznala kao tog muškarca. Također je navela da su joj nakon tog događaja prišli neki dečko i cura koji su joj rekli da joj je ta osoba ukrala mobitel.

9.4. Isto tako sud prvog stupnja s pravom nije prihvatio optuženikovo poricanje kaznenog djela teške krađe, počinjenog na štetu Aleksandra Hajda i Ljudevita Hajda, iskazano na raspravi, te je i u ovom dijelu pravilno kao vjerodostojnu ocijenio obranu

optuženika danu prilikom prvog ispitivanja. Ovo je prvostupanjski sud pravilno povezao sa snimkom video-nadzora kuće u vlasništvu Ljudevita Hajda, kao i s njegovim i iskazom i iskazom njegovog sina, oštećenog Aleksandra Hajda, iz kojim proizlazi da se upravo optuženik vidi u počinjenju kaznenog djela, a da se radilo o provali utvrđeno je očevitom na mjestu događaja, kada su uočena mehanička oštećenja na vanjskoj grilji.

9.5. Slijedom izloženog, suprotno tvrdnjama žalitelja, prvostupanjski sud opravdano nije primijenio načelo "in dubio pro reo", jer nije našao postojanje nekih dvojbi u pogledu odlučnih činjenica.

9.6. Stoga je, nasuprot žalbenim navodima optuženika, prvostupanjski sud na temelju izvedenih dokaza potpuno i pravilno utvrdio postojanje svih odlučnih činjenica, te je savjesnom ocjenom dokaza osnovano zaključio da je optuženik počinio kaznena djela, upravo na način kako je to navedeno u izreci pobijane presude. Za svoja utvrđenja dao je valjano i logično obrazloženje, na koje se upućuje žalitelj.

10. Nije u pravu žalitelj kada se žali zbog odluke o kazni.

10.1. Određujući vrstu i mjeru kazne koju će primijeniti, sud mora uzeti u obzir okolnosti koje utječu da kazna po vrsti i mjeri bude lakša ili teža za počinitelja kaznenog djela, a osobito stupanj krivnje, pobude iz kojih je kazneno djelo počinjeno, jačinu ugrožavanja ili povrede kaznenim djelom zaštićenog dobra, okolnosti u kojima je kazneno djelo počinjeno, okolnosti u kojima je počinitelj živio prije počinjenja kaznenog djela i usklađenost njegovog ponašanja sa zakonima, okolnosti u kojima živi i njegovo ponašanje nakon počinjenja kaznenog djela, te ukupnost društvenih i osobnih uzroka koji su pridonijeli počinjenju konkretnog kaznenog djela.

10.2. S tim u vezi, prvostupanjski sud je pravilno optuženiku otegotnim vrednovao njegovu dosadašnju višestruku kaznenu osuđivanost. Premda je prvostupanjski sud neopravdano olakotnom okolnošću smatrao optuženikovo priznanje kaznenih djela, iskazano prilikom prvog ispitivanja, s obzirom na to da je optuženik na raspravi porekao počinjenje kaznenih djela, ovo se nije odrazilo na pravilno odmjerenu vrstu i mjeru kazne.

10.3. Protivno paušalnom žalbenom prigovoru o prestrogo odmjerenoj sankciji, prvostupanjski sud nije precijenio relevantnost višestruke optuženikove ranije kažnjavanosti. Prema uvjerenju Odjela za kaznene evidencije proizlazi kako je optuženik u razdoblju od 1983. do 2021. pravomoćno proglašen krivim zbog brojnih kaznenih djela, u većini zbog istovrsnih kaznenih djela, kojima je zaštitni objekt imovina. Razvidno je kako se radi o specifičnom obrascu kriminalnog ponašanja optuženika, a ovakva upornost optuženika u protuzakonitom postupanju, ponovnim počinjenjem istovrsnih kaznenih djela, ne zasluži honoriranje blažim kažnjavanjem. Pored toga, optuženiku su utvrđene pojedinačne kazne zatvora koje tek neznatno premašuju minimume kazni propisanih za ova kaznena djela.

10.4. S obzirom na izloženo, prema stavu i ovog drugostupanjskog suda, vodeći računa o međusobnom odnosu počinjenih kaznenih djela, vrstu i vrijeme njihovog počinjenja, kao i o općim pravilima izbora vrste i mjere kazne (članak 47. KZ/11.), te

o svrsi kažnjavanja (članak 41. KZ/11.), primjereno su utvrđene pojedinačne kazne zatvora u trajanju u trajanju osam mjeseci za kazneno djelo iz članka 228. stavka 1. KZ/11. te u trajanju deset mjeseci za kazneno djelo iz članka 229. stavka 1. točke 1. KZ/11., pa je opravdano optuženik osuđen na jedinstvenu kaznu zatvora u trajanju jedne godine i četiri mjeseca. Upravo izrečenom jedinstvenom kaznom zatvora izrazit će se jasna društvena osuda zbog počinjenih kaznenih djela, utjecati na počinitelja da ubuduće ne čini kaznena djela, ali utjecati i na sve ostale da ne čine kaznena djela, kao i na svijest građana o pogibeljnosti kaznenih djela i pravednosti kažnjavanja njihovih počinitelja.

10.5. Zato nije osnovano blaže kažnjavanje za koje se zalaže optuženik.

11. Sukladno članku 478. ZKP/08., žalba zbog pogrešno ili nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, odnosno zbog povrede kaznenog zakona, podnesena u korist optuženika, sadrži u sebi i žalbu zbog odluke o oduzimanju imovinske koristi.

11.1. Naime, nedvojbeno je utvrđeno da je optuženik počinjenjem kaznenog djela iz članka 229. stavka 1. točke 1. KZ/11., opisanog pod točkom 2) izreke, na štetu Ljudevita Hajda, za koje je pobijanom presudom, među ostalim, proglašen krivim, sebi pribavio protupravnu imovinsku korist u iznosu 86,27 eura. Iznos oduzete imovinske koristi je podudaran iznosu za koji je, prema činjeničnom opisu označenog djela, utvrđeno da predstavlja imovinsku korist koju je optuženik ostvario kaznenim djelom, a oštećeni Ljudevit Hajd nije postavio imovinskopravni zahtjev. Kako iz odredbe članka 77. stavka 1. KZ/11. proizlazi da se imovinska korist oduzima od osobe koja ju je stekla i u visini u kojoj je ostvarena, što je regulirano i odredbom članka 560. ZKP/08., prvostupanjski sud je odluku o oduzimanju imovinske koristi pravilno utemeljio na ovoj odredbi.

12. Drugostupanjski sud ispituje presudu u onom dijelu u kojem se pobija žalbom i iz osnova iz kojih se pobija.

12.1. Županijski sud u Velikoj Gorici, kao drugostupanjski sud, ispitujući pobijanu presudu u skladu s člankom 476. stavkom 1. točkama 1. i 2. ZKP/08., nije našao da bi bile ostvarene ni ostale bitne povrede odredaba kaznenog postupka ni druge povrede kaznenog zakona na štetu optuženika, na koje povrede drugostupanjski sud pazi po službenoj dužnosti.

13. Imajući u vidu izloženo, primjenom odredbe članka 482. ZKP/08., odlučeno je kao u izreci ove presude.

Velika Gorica, 8. rujna 2026.

Predsjednica vijeća:

Kornelija Kallay Blažeković

Dokument je elektronički potpisan:

Kornelija Kallay
Blažeković

Vrijeme potpisivanja:
15-09-2026
11:07:00

DN:
C=HR
O=ŽUPANIJSKI SUD U VELIKOJ GORICI
2.5.4.97=#0C1156415448522D3138353830303537353138
OU=Signature
S=Kallay Blažeković
G=Kornelija
CN=Kornelija Kallay Blažeković

Broj zapisa: **9-3088d-1bb60**

Kontrolni broj: **05b81-b85ad-0736e**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:
CN=Kornelija Kallay Blažeković, O=ŽUPANIJSKI SUD U VELIKOJ GORICI, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Županijski sud u Velikoj Gorici** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.